

Як була би я зозуля,
Да крилечка мала,
То я б тую Україну
Щодень облітала;
То я б свого миленького
По шапці пізнала.

Прилетіла зозуленька
Та й крикнула: «ку-ку!
Подай, подай мені, милий,
Хоч правую руку;
Та розжени, розвесели
Тяженьку розлуку!»

«Ой рад би я тебе, мила,
Та розвеселяти,
Ой рад би я тобі, мила,
Обидві подати —
Насипали сиру землю.
Не можу підняти».

Текст наводиться за збірником [«Богдан Лепкий. Поезії»](#), 1990 . [Цикл «На позиченій скрипці»](#);